

USPOŘÁDÁNÍ DENNÍ MODLITBY CÍRKVE

Uvedení do první modlitby dne

Denní modlitba církve začíná každý den uvedením do první modlitby toho dne. Toto uvedení do první modlitby se tedy říká buď před začátkem modlitby se čtením, nebo před ranními chválami, podle toho, která z těchto částí denní modlitby církve se toho dne říká jako první.

V. Pane, otevři mé rty.

O. A má ústa tě budou chválit.

Následuje žalm 95 (94) s příslušnou antifonou vkládanou jako odpověď. Při společné modlitbě se tato antifona přednese a všichni ji hned opakují, potom ji vždy znovu opakují po každé strofě žalmu. Modlí-li se někdo sám, nemusí tuto úvodní antifonu opakovat; postačí, když ji řekne na začátku žalmu.

Pro neděle a všední dny v době adventní, vánoční, postní a velikonoční je úvodní antifona na začátku vlastních textů příslušného úseku liturgické doby; v liturgickém mezidobí je na začátku každého dne v žaltáři.

Slavnosti a svátky mají úvodní antifonu vlastní nebo ze společných textů.

O památkách svatých, pokud nemají tuto antifonu vlastní, se může vzít buď ze společných textů, nebo z příslušného dne liturgické doby.

Žalm 95 (94)

Výzva k chválení Boha

Povzbuzujte se navzájem den co den, pokud ještě trvá ono „dnes“. (Žid 3, 13)

Říká se antifona (a hned se opakuje).

Pojďme, jásejme Hospodinu, *
oslavujme Skálu své spásy,
předstupme před něho s chvalozpěvy *
a písněmi mu zajásejme!

(Opakuje se antifona)

Nebot' veliký Bůh je Hospodin *
a veliký Král nade všemi bohy.
V jeho ruce jsou hlubiny země *
a jemu patří výšiny hor.

Jeho je moře, vždyť on je učinil, *
i souš, kterou zhnětly jeho ruce.

(Opakuje se antifona)

Pojďme, padněme, klaňme se, *
poklekněme před svým tvůrcem, Hospodinem!
Nebot' on je náš Bůh *
a my jsme lid, který pase, stádce vedené jeho rukou.

(Opakuje se antifona)

Kéž byste dnes uposlechli jeho hlasu: +
»Nezatvrzujte svá srdce jako v Meribě, *
jako tehdy v Masse na poušti,
kde mě dráždili vaši otcové, *
zkoušeli mě, ač viděli mé činy.

(Opakuje se antifona)

Čtyřicet let mi bylo protivné ono pokolení; +
řekl jsem: Je to lid, který bloudí v srdci, *
nepoznali mé cesty.

Proto jsem přísahal ve svém hněvu: *

Nepřijdou na místo mého klidu!«

(Opakuje se antifona)

Sláva Otci i Synu *

i Duchu Svatému,

jako byla na počátku, i nyní i vždycky *

a na věky věků. Amen.

(Opakuje se antifona)

Tento žalm se může nahradit žalmem 100 (99) nebo 67 (66) nebo 24 (23); pokud by se některý z těchto žalmů měl téhož dne opakovat v některé části denní modlitby, říká se pak místo něho žalm 95 (94).

Žalm 100 (99)

Radost poutníků při vstupu do chrámu

Bůh dává vykoupeným zpívat vítěznou píseň. (Sv. Atanáš)

Říká se antifona (a hned se opakuje).

Plesejte Hospodinu, všechny země, +

služte Hospodinu s radostí, *

vstupte před něho s jásotem!

Uznejte, že Hospodin je Bůh, +

on nás učinil, a my mu náležíme, *

jsme jeho lid a stádece jeho pastvy.

(Opakuje se antifona)

Vstupte do jeho bran s díkem, +

do jeho nádvoří s chvalozpěvem, *

slavte ho, žehnejte jeho jménu!

Nebot' Hospodin je dobrý, +

jeho milosrdenství je věčné, *

po všechna pokolení trvá jeho věrnost.

(Opakuje se antifona)

Sláva Otci i Synu *

i Duchu Svatému,

jako byla na počátku, i nyní i vždycky *

a na věky věků. Amen.

(Opakuje se antifona)

Žalm 67 (66)

At' chválí Boha všechny národy

Budiž vám známo: Pohanům je poslána tato Boží spása. (Sk 28,28)

Říká se antifona (a hned se opakuje).

Bože, buď milostiv a žehnej nám, *

ukaž nám svou jasnou tvář,

kéž se pozná na zemi, jak jednáš, *

kéž poznají všechny národy, jak zachraňuješ.

At' tě, Bože, velebí národy, *

at' tě velebí kdekterý národ!

(Opakuje se antifona)

Nechť se lidé radují a jásají, +

že soudíš národy spravedlivě *
a lidi na zemi řídíš.
At' tě, Bože, velebí národy, *
at' tě velebí kdekterý národ!
(Opakuje se antifona)
Země vydala svou úrodu, *
Bůh, náš Bůh, nám požehnal.
Kéž nám Bůh žehná, *
at' ho ctí všechny končiny země!
(Opakuje se antifona)
Sláva Otci i Synu *
i Duchu Svatému,
jako byla na počátku, i nyní i vždycky *
a na věky věků. Amen.
(Opakuje se antifona)

Má-li uvedení do první modlitby dne předcházet před ranními chválami, může se žalm i s antifonou vynechat.

MODLITBA SE ČTENÍM

V. Bože, pospěš mi na pomoc.
O. Slyš naše volání.

Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému,
jako byla na počátku, i nyní i vždycky
a na věky věků. Amen.

Aleluja (v době postní se vynechává).

Tento úvod se vynechává, předcházelo-li uvedení do první modlitby dne.

HYMNUS

Následuje příslušný hymnus.

Pro neděle a všední dny v době adventní, vánoční, postní a velikonoční je na začátku vlastních textů příslušného úseku liturgické doby; v liturgickém mezidobí je na příslušném místě v žaltáři.

Pro slavnosti a svátky je vlastní nebo ze společných textů.

Pro památky svatých, pokud nemají tento hymnus vlastní, se může vzít buď ze společných textů, nebo z příslušného dne liturgické doby.

Hymnus určený pro modlitbu se čtením se může nahradit hymnem z některé jiné části denní modlitby církve.

ŽALMY

Po hymnu následují tři žalmy nebo části žalmů se svými antifonami.

Neděle a všední dny mají žalmy i antifony z příslušného dne v žaltáři.

Slavnosti a svátky mají vlastní žalmy i antifony.

Památky svatých mají žalmy i antifony z příslušného dne v žaltáři; někdy však mají žalmy nebo antifony vlastní.

VERŠ

Verš s odpovědí tvoří přechod od modlitby žalmů k naslouchání Božímu slovu ve čteních.

Pro slavnosti a svátky se uvádí mezi vlastními nebo společnými texty vždy před prvním čtením.

Pro neděle a všední dny liturgického mezidobí, a také pro památky svatých slavené v tomto období, se uvádí v žaltáři po posledním žalmu modlitby se čtením.

ČTENÍ

Čtení jsou dvě a ke každému z nich je připojen zpěv, který po nich následuje.

První čtení je z Písma svatého. Obvykle se čte to, které je mezi vlastními texty pro liturgické mezidobí.

Slavnosti a svátky však mají biblické čtení vlastní nebo ze společných textů.

Druhé čtení – o slavnostech, svátcích a památkách svatých je z jejich života; v ostatních případech je ze spisů Otců nebo církevních spisovatelů, a to buď z knihy Denní modlitby církve (stejně jako první čtení), nebo z nezávazného lekcionáře (srov. Všeobecné pokyny k denní modlitbě církve, č. 161).

CHVALOZPĚV BOŽE, TEBE CHVÁLÍME

O nedělích, o slavnostech a svátcích navazuje na zpěv po druhém čtení následující chvalozpěv:

Bože, tebe chválíme, *
tebe, Pane, velebíme.
Tebe, věčný Otče, *
oslavuje celá země.
Všichni andělé, *
cherubové i serafové,
všechny mocné nebeské zástupy *
bez ustání volají:
Svatý, Svátý, Svátý, *
Pán, Bůh zástupů.
Plná jsou nebesa i země *
tvé vznešené slávy.

Oslavuje tě *
sbor tvých apoštolů,
chválí tě *
velký počet proroků,
vydává o tobě svědectví *
zástup mučedníků;
a po celém světě *
vyznává tě tvá církev:
neskonale velebný, *
všemohoucí Otče,
úctyhodný Synu Boží, *
pravý a jediný,
božský Utěšiteli, *
Duchu svatý.

Kriste, Králi slávy, *
tys od věků Syn Boha Otce;
abys člověka vykoupil, *
stal ses člověkem a narodil ses z Panny;
zlomil jsi osten smrti *
a otevřel věřícím nebe;
sedíš po Otcově pravici *
a máš účast na jeho slávě.

Věříme, že přijdeš soudit, *
a proto tě prosíme:
přispěj na pomoc svým služebníkům, *
vždyť jsi je vykoupil svou předrahou krví;
dej, ať se radují s tvými svatými *
ve věčné slávě.

*** Zachraň, Pane, svůj lid, žehnej svému dědictví, ***
ved' ho a stále pozvedej.
Každý den tě budeme velebit *
a chválit tvé jméno po všechny věky.
Pomáhej nám i dnes, *
ať se nedostaneme do područí hříchu.
Smiluj se nad námi, Pane, *
smiluj se nad námi.
Ať spočine na nás tvé milosrdenství, *
jak doufáme v tebe.
Pane, k tobě se utíkáme, *
ať nejsme zahanbeni na věky.

*** Poslední část (prosby) se může vynechat.**

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA

Po chvalo zpěvu Bože, tebe chválíme nebo, pokud se tento vynechává, po zpěvu po druhém čtení se říká příslušná závěrečná modlitba buď z vlastních textů pro liturgické mezidobí, nebo z vlastních či společných textů o svatých.

Začíná výzvou Modleme se a končí delším zakončením:

Obrací-li se k Otcí:

Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

Obrací-li se k Otcí, ale ke konci je zmínka o Synu:

Neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

Obrací-li se k Synu:

Neboť ty žiješ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha svatého po všechny věky věků.

A odpovídá se:

Amen.

ZAKONČENÍ

Nakonec se připojí:

Dobrořečme Pánu.

O. Bohu díky.

Modlí-li se někdo sám, může toto zvolání vynechat.

Při slavení prodloužené vigilie před nedělí nebo slavností se vsunou před chvalo zpěv Bože, tebe chválíme kantika a evangelium, jak je uvedeno v Dodatku.

Předchází-li modlitba se čtením bezprostředně před jinou částí denní modlitby církve, může se začínat hymnem z této následující části; na konci modlitby se čtením se vynechá závěrečná modlitba i zvolání Dobrořečme Pánu a následující část začíná bez úvodního verše s odpovědí a Sláva Otcí.

RANNÍ CHVÁLY

V. Bože, pospěš mi na pomoc.

O. Slyš naše volání.

**Sláva Otcí i Synu i Duchu Svatému,
jako byla na počátku, i nyní i vždycky
a na věky věků. Amen.**

Aleluja (v době postní se vynechává).

Tento úvod se vynechává, předcházel-li uvedení do první modlitby dne.

HYMNUS

Následuje příslušný hymnus.

Pro neděle a všední dny v době adventní, vánoční, postní a velikonoční je na začátku vlastních textů příslušného úseku liturgické doby; v liturgickém mezidobí je na příslušném místě v žaltáři.

Pro slavnosti a svátky je vlastní nebo ze společných textů.

Pro památky svatých, pokud nemají tento hymnus vlastní, se může vzít buď ze společných textů, nebo z příslušného dne liturgické doby.

Hymnus určený pro ranní chvály se může nahradit hymnem z některé jiné části denní modlitby církve.

ŽALMY

Po hymnu následují žalmy – jeden žalm "ranní", kantikum ze Starého zákona a žalm "oslavný" – se svými antifonami.

Neděle a všední dny mají žalmy i antifony z příslušného dne v žaltáři. Antifony, pokud nejsou vlastní, berou se rovněž ze žaltáře.

Slavnosti a svátky mají žalmy a kantikum nedělní z 1. týdne, antifony vlastní nebo ze společných textů.

Památky svatých mají žalmy, kantikum i antifony z příslušného dne v týdnu; někdy však mají žalmy nebo antifony vlastní.

Po žalmech se čte krátké nebo delší čtení z Písma svatého.

KRÁTKÉ ČTENÍ

Pro neděle a všední dny v době adventní, vánoční, postní a velikonoční je krátké čtení mezi vlastními texty pro liturgické doby; v liturgickém mezidobí je na příslušném místě v žaltáři.

Pro slavnosti a svátky je mezi vlastními nebo společnými texty.

Pro památky svatých, pokud nemají vlastní krátké čtení, se může vzít buď ze společných textů, nebo z příslušného dne liturgické doby.

DELŠÍ ČTENÍ

Místo krátkého čtení se může vybrat delší biblické čtení, hlavně při modlitbě s účastí lidu (srov. Všeobecné pokyny k denní modlitbě církve, č. 46) – buď z modlitby se čtením, nebo z těch, která se čtou ve mši, hlavně z textů, které se z různých důvodů nemohly uplatnit.

Při modlitbě s účastí lidu se může podle okolností připojit krátká promluva k vysvětlení toho, co bylo čteno.

ODPOVĚĎ NA BOŽÍ SLOVO

Po čtení nebo po promluvě se může vložit chvíle ticha.

Následuje responsoriální zpěv, jehož text je uveden vždy hned po krátkém čtení.

Může se nahradit i jiným zpěvem stejné povahy, schváleným k tomuto účelu příslušnou biskupskou konferencí.

ZACHARIÁŠOVO KANTIKUM

Lk 1, 68-79

Potom se říká následující kantikum z evangelia s příslušnou antifonou.

Antifona k Zachariášovu kantikumu je v liturgickém mezidobí pro každou neděli vlastní, pro všední dny je uvedena na příslušném místě v žaltáři. O slavnostech, svátcích a památkách svatých, pokud není vlastní, bere se ze společných textů; o památkách svatých se může vzít též z příslušného dne liturgické doby.

Mesiáš a jeho předchůdce

Pochválen buď Hospodin, Bůh Izraele, *
neboť navštívil a vykoupil svůj lid.
Vzbudil nám mocného spasitele *
z rodu svého služebníka Davida,
jak slíbil od pradávna *
ústí svých svatých proroků;
zachránil nás od nepřátel, *
z rukou všech, kdo nás nenávidí.
Slítoval se nad našimi otci +
rozpomenul se na svou svatou smlouvu *
na přísahu, kterou se zavázal našemu otci Abrahámovi:
že nám dopřeje, +
abychom mu beze strachu a vysvobození z rukou nepřátel *
zbožně a spravedlivě sloužili po všechny dny svého života.

A ty, dítě, budeš prorokem Nejvyššího, *
neboť půjdeš před Pánem připravit mu cestu,
dát jeho lidu poznání spásy *
v odpuštění hříchů
z milosrdné lásky našeho Boha, *
s kterou nás navštívil ten, který vychází z výsosti,
aby zazářil těm, kdo žijí v temnotě a v stínu smrti, *
a uvedl naše kroky na cestu pokoje.
Sláva Otci i Synu *
i Duchu Svatému,
jako byla na počátku, i nyní i vždycky *
a na věky věků. Amen.

Zakončení Sláva Otci se připojuje na konci každého kantika, pokud není stanoveno jinak.
Opakuje se antifona.

PROSBY ZA ZASVĚCENÍ DNE A PRÁCE PÁNU

Po skončení tohoto kantika se konají prosby.

Pro neděle a všední dny v době adventní, vánoční, postní a velikonoční jsou mezi vlastními texty pro liturgické doby; v liturgickém mezidobí jsou na příslušném místě v žaltáři.

Pro slavnosti a svátky jsou mezi vlastními nebo společnými texty.

Pro památky svatých se tyto prosby mohou vzít buď ze společných textů, nebo z příslušného dne liturgické doby. Každá prosba se skládá ze dvou částí, z nichž druhá se může říkat jako odpověď.

Na prosby navazuje modlitba Páně; při společné modlitbě jí může předcházet krátké vybidnutí (Texty) a modlí se jí všichni společně.

**Otče náš, jenž jsi na nebesích,
posvět' se jméno tvé.
Přijď království tvé.
Bud' vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.
Chléb náš vezdejší dej nám dnes.
A odpusť nám naše viny,
jako i my odpouštíme našim viníkům.
A neuveď nás v pokušení,
ale zbav nás od zlého.**

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA

Potom se hned říká příslušná závěrečná modlitba bez předcházející výzvy Modleme se. Pro všední dny liturgického mezidobí je uvedena na příslušném místě v žaltáři; v ostatních případech je vlastní nebo ze společných textů.

Končí delším zakončením:

Obrací-li se k Otci:

Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

Obrací-li se k Otci, ale ke konci je zmínka o Synu:

Neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

Obrací-li se k Synu:

Neboť ty žiješ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha svatého po všechny věky věků.

A odpovídá se:

Amen.

ZAKONČENÍ

Předsedá-li společnému slavení kněz nebo jáhen, připojí závěrečný pozdrav a požehnání:

Pán s vámi.

O. I s tebou.

Požehnej vás všemohoucí Bůh,

Otec i Syn † i Duch Svatý.

O. Amen.

Může se použít též textů pro slavnostní požehnání nebo žehnacích modliteb z misálu.

Následuje-li propuštění lidu, říká se:

Jděte ve jménu Páně.

O. Bohu díky.

Není-li přítomen kněz nebo jáhen anebo modlí-li se někdo sám, končí se slovy:

**Dej nám, Bože, své požehnání,
chraň nás všeho zlého
a doved' nás do věčného života.**

O. Amen.

MODLITBA UPROSTŘED DNE

Dopoledne – V poledne – Odpoledne

V. Bože, pospěš mi na pomoc.

O. Slyš naše volání.

**Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému,
jako byla na počátku, i nyní i vždycky
a na věky věků. Amen.**

Aleluja (v době postní se vynechává).

Modlitba uprostřed dne se může konat dopoledne, v poledne i odpoledne, závazná však je pouze jednou. Památky svatých nemají na její uspořádání žádný vliv.

HYMNUS

Následuje hymnus uvedený na příslušném místě v žaltáři nebo některý z následujících:

Dopoledne

**Dobrý Pane Ježíši,
necht' má duše uslyší
hned zrána tvůj milý hlas,
že mé práci požehnáš.**

**Žehnáš všem pracujícím
a vroucně se modlícím,
proto před každou prací
duch se k tobě obrací.**

**Dej mi, Pane, rozum ten,
bych tak činil každý den,
sloužil tobě upřímně,
svou práci konal věrně.**

**I dnes žehnej mé práci,
at' svůj smysl neztrácí,
neb bez tvého přispění,
marné vše mé snažení.**

V poledne

**V tento nyní polední čas
přijmi, Bože, chvály od nás,**

**prosby naše, děkování
za všechna tvá dobrodiní.**

**Ty jsi nám již od svítání
dával svoje požehnání,
v dobrém šťastně prospívati
a k tvé chvále pracovati.**

**Rač až do večera dáti
dále šťastně pracovati,
svou milostí nás posiluj,
pomáhej nám a při nás stůj.**

**Jistotně tomu věříme,
že to všechno obdržíme,
pro zásluhy tvého Syna,
Ježíše, našeho Pána.**

Odpoledne

**Miluj Pána Boha svého
vždy z celého srdce svého,
z celé duše i mysli své,
ze vsí síly i moci své.**

**Miluj též bližního svého
tak jako sebe samého,
ne pro sebe, leč pro něho
a pro Pána Boha svého.**

**Každý na to vždy pamatuj,
obojího se přidržuj,
abys chráněn všeho zlého
došel království věčného.**

ŽALMY

Po hymnu následují žalmy s příslušnými antifonami.

Modlitba uprostřed dne má dvojí cyklus žalmů, jeden průběžný a druhý doplňovací.

Průběžný cyklus se skládá ze tří žalmů nebo jejich částí a je zařazený v žaltáři.

Doplňovací cyklus má pro každou část po třech žalmech, vybraných z těch, které se nazývají "graduální"; tyto žalmy jsou stále stejné.

Kdo se modlí tuto část denní modlitby církve pouze jednou, použije žalmů z průběžného cyklu, a to i o svátcích.

Modlí-li se jí někdo vícekrát, použije jednou žalmů z průběžného cyklu a podruhé či potřetí žalmů z doplňovacího cyklu.

O slavnostech se pokaždé vybírají žalmy z doplňovacího cyklu; případně-li však slavnost na neděli, použije se nedělních žalmů. Některé slavnosti Páně však mají vlastní žalmy.

Všechny slavnosti mají vlastní antifony. V ostatních případech, pokud nejsou antifony vlastní, berou se podle liturgické doby.

KRÁTKÉ ČTENÍ

Po žalmech následuje krátké čtení z příslušného dne liturgické doby.

Pro neděle a všední dny liturgického mezidobí je na příslušném místě v žaltáři.

Slavnosti a svátky však mají toto čtení z Písma svatého vlastní nebo ze společných textů.

Po krátkém čtení se může vložit chvíle ticha.

Následuje verš s odpovědí, jehož text je uveden vždy hned po krátkém čtení.

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA

Potom se říká modlitba z příslušného dne liturgické doby nebo slavnosti či svátku.

Začíná výzvou Modleme se a končí kratším zakončením:

Obrací-li se k Otci:

Skrze Krista, našeho Pána.

Obrací-li se k Otci, ale ke konci je zmínka o Synu:

Neboť on s tebou žije a kraluje na věky věků.

Obrací-li se k Synu:

Neboť ty žiješ a kraluješ na věky věků.

A odpovídá se:

Amen.

ZAKONČENÍ

Nakonec se připojí:

Dobrořečme Pánu.

O. Bohu díky.

Modlí-li se někdo sám, může toto zvolání vynechat.

NEŠPORY

V. Bože, pospěš mi na pomoc.

O. Slyš naše volání.

**Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému,
jako byla na počátku, i nyní i vždycky
a na věky věků. Amen.**

Aleluja (v době postní se vynechává).

HYMNUS

Následuje příslušný hymnus.

Pro neděle a všední dny v době adventní, vánoční, postní a velikonoční je na začátku vlastních textů příslušného úseku liturgické doby; v liturgickém mezidobí je na příslušném místě v žaltáři.

Pro slavnosti a svátky je vlastní nebo ze společných textů.

Pro památky svatých, pokud nemají tento hymnus vlastní, se může vzít buď ze společných textů, nebo z příslušného dne liturgické doby.

Hymnus určený pro nešpory se může nahradit hymnem z některé jiné části denní modlitby církve.

ŽALMY

Po hymnu následují žalmy nebo části žalmů a kantik z Nového zákona se svými antifonami.

Neděle a všední dny mají žalmy i antifony z příslušného dne v žaltáři. Antifony, pokud nejsou vlastní, berou se rovněž ze žaltáře.

Slavnosti a svátky mají žalmy, kantikum i antifony vlastní nebo ze společných textů.
Památky svatých mají žalmy, kantikum i antifony z příslušného dne v týdnu; někdy však mají žalmy nebo antifony vlastní.
Po žalmech se čte krátké nebo delší čtení z Písma svatého.

KRÁTKÉ ČTENÍ

Pro neděle a všední dny v době adventní, vánoční, postní a velikonoční je krátké čtení mezi vlastními texty pro liturgické doby; v liturgickém mezidobí je na příslušném místě v žaltáři.
Pro slavnosti a svátky je mezi vlastními nebo společnými texty.
Pro památky svatých, pokud nemají vlastní krátké čtení, se může vzít buď ze společných textů, nebo z příslušného dne liturgické doby.

DELŠÍ ČTENÍ

Místo krátkého čtení se může vybrat delší biblické čtení, hlavně při modlitbě s účastí lidu (srov. Všeobecné pokyny k denní modlitbě církve, č. 46) – buď z modlitby se čtením, nebo z těch, která se čtou ve mši, hlavně z textů, které se z různých důvodů nemohly uplatnit.
Při modlitbě s účastí lidu se může podle okolností připojit krátká promluva k vysvětlení toho, co bylo čteno.

ODPOVĚĎ NA BOŽÍ SLOVO

Po čtení nebo po promluvě se může vložit chvíle ticha.
Následuje responsoriální zpěv, jehož text je uveden vždy hned po krátkém čtení.
Může se nahradit i jiným zpěvem stejné povahy, schváleným k tomuto účelu příslušnou biskupskou konferencí.

KANTIKUM PANNY MARIE

Lk 1, 46-55

Potom se říká následující kantikum z evangelia s příslušnou antifonou.
Antifona ke kantiku Panny Marie je obvykle mezi vlastními texty. Pro všední dny liturgického mezidobí je uvedena na příslušném místě v žaltáři. O slavnostech, svátcích a památkách svatých, pokud není vlastní, bere se ze společných textů; o památkách svatých se může vzít též z příslušného dne liturgické doby.

Můj duch jásá v Bohu

Velebí má duše Hospodina *

**a můj duch jásá v Bohu mém spasiteli,
neboť shlédl na svou nepatrnou služebnici.***

**Od této chvíle mne budou blahoslavít všechna pokolení,
že mi učinil veliké věci ten, který je mocný.***

Jeho jméno je svaté.

**A jeho milosrdenství trvá od pokolení do pokolení *
k těm, kdo se ho bojí.**

**Mocně zasáhl svým ramenem,*
rozptýlil ty, kdo v srdci smýšlejí pyšně.**

Mocné sesadil z trůnu *

**a ponížené povýšil,
hladové nasytil dobrými věcmi *
a bohaté propustil s prázdnou.**

**Ujal se svého služebníka Izraele,*
pamatoval na své milosrdenství,
jak slíbil našim předkům,*
Abrahámovi a jeho potomkům navěky.
Sláva Otci i Synu *
i Duchu Svatému,
jako byla na počátku, i nyní i vždycky *
a na věky věků. Amen.**

Opakuje se antifona.

PŘÍMLUVNÉ PROSBY

Po skončení tohoto kantika se konají prosby.

Pro neděle a všední dny v době adventní, vánoční, postní a velikonoční jsou mezi vlastními texty pro liturgické doby; v liturgickém mezidobí jsou na příslušném místě v žaltáři.

Pro slavnosti a svátky jsou mezi vlastními nebo společnými texty.

Pro památky svatých se tyto prosby mohou vzít buď ze společných textů, nebo z příslušného dne liturgické doby. Každá prosba se skládá ze dvou částí, z nichž druhá se může říkat jako odpověď.

Prosby určené pro jednotlivé příležitosti se mohou v nešporách nahrazovat kratšími prosbami (Dodatek).

Na prosby navazuje modlitba Páně; při společné modlitbě jí může předcházet krátké vybídnutí(Dodatek) a modlí se jí všichni společně.

**Otče náš, jenž jsi na nebesích,
posvět' se jméno tvé.
Přijď' království tvé.
Bůd' vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.
Chléb náš vezdejší dej nám dnes.
A odpust' nám naše viny,
jako i my odpouštíme našim viníkům.
A neuved' nás v pokušení,
ale zbav nás od zlého.**

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA

Potom se hned říká příslušná závěrečná modlitba bez předcházející výzvy **Modleme se**. Pro všední dny liturgického mezidobí je uvedena na příslušném místě v žaltáři; v ostatních případech je vlastní nebo ze společných textů.

Končí delším zakončením jako v ranních chválách.

ZAKONČENÍ

Předsedá-li společnému slavení kněz nebo jáhen, připojí závěrečný pozdrav a požehnání:

Pán s vámi.

O. I s tebou.

Požehnej vás všemohoucí Bůh,

Otec i Syn † i Duch Svatý.

O. Amen.

Může se použít též textů pro slavnostní požehnání nebo žehnacích modliteb z misálu.

Následuje-li propuštění lidu, říká se:

Jděte ve jménu Páně.

O. Bohu díky.

Není-li přítomen kněz nebo jáhen anebo modli-li se někdo sám, končí se slovy:

**Dej nám, Bože, své požehnání,
chraň nás všeho zlého
a doved' nás do věčného života.
O. Amen.**

MODLITBA PŘED SPANÍM

**V. Bože, pospěš mi na pomoc.
O. Slyš naše volání.**

**Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému,
jako byla na počátku, i nyní i vždycky
a na věky věků. Amen.
Aleluja (v době postní se vynechává).**

Doporučuje se vykonat zpytování svědomí. Při společné modlitbě se může na toto místo vložit úkon kajícího jako v úvodních mešních obřadech.

HYMNUS

Následuje hymnus uvedený pro jednotlivé dny v žaltáři nebo následující:

**Kriste, ty jsi den a světlo,
osvěcuješ noční temno,
věříme, žes Světlo světél,
všech věřících osvětitel.**

**Prosíme tě, ó Pane náš,
této noci buď naše stráž,
ať spočineme v lásce tvé,
dopřej nám chvíle pokojné.**

**Když unavené oči spí
ať srdce dál u tebe bdí,
a ty mocnou chraň pravici
všechny tebe milující.**

**Ježíši Kriste, při nás stůj,
zlé úklady od nás vzdaluj,
vykoupil jsi nás krví svou,
buď naší stálou záštitou.**

ŽALMY

O nedělích a slavnostech se po 1. nešporách říkají žalmy 4 a 134 (133) a po 2. nešporách žalm 91 (90).
Také ve dnech v oktávu Narození Páně se říkají nedělní žalmy: buď jako po 1. nešporách, nebo jako po 2. nešporách.

V ostatních dnech se říkají žalmy se svými antifonami tak, jak jsou pro jednotlivé dny v žaltáři. Připouští se však konat každý den modlitbu před spaním jako po 1. nebo 2. nedělních nešporách.

KRÁTKÉ ČTENÍ

Po žalmech následuje krátké čtení z Písma svatého, jehož text je pro každý den uvedený v žaltáři hned po žalmech.

ZPĚV PO KRÁTKÉM ČTENÍ

Na krátké čtení navazuje vždy stejný responsoriální zpěv; opakuje se každý den v žaltáři.

Ve velikonočním triduu a oktávu se místo zpěvu po krátkém čtení vkládá antifona –

na Zelený čtvrtek: Kristus byl pro nás poslušný až k smrti.

na Velký pátek: Kristus byl pro nás poslušný až k smrti, a to k smrti na kříži.

na Bílou sobotu: Kristus byl pro nás poslušný až k smrti, a to k smrti na kříži. Proto ho také Bůh povýšil a dal mu jméno nad každé jiné jméno.

ve velikonočním oktávu: Toto je den, který učinil Hospodin, jásejme a radujme se z něho.

SIMEONOVO KANTIKUM

Lk 2, 29-32

Následuje kantikum z evangelia Nyní můžeš, Pane, propustit se svou antifonou; opakuje se každý den v žaltáři.

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA

Potom se říká modlitba uvedená pro každý den v žaltáři.

Začíná výzvou Modleme se a končí kratším zakončením.

Odpovídá se na ni: Amen.

ZAKONČENÍ

Nakonec se říká, i když se někdo modlí sám:

**Dej nám, Bože, pokojnou noc
a posiluj nás, ať vytrváme v dobrém
až do konce.**

O. Amen.

Připojí se některá ze závěrečných mariánských antifon.